

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any II. Núm. 68

Girona, dimecres, 3 de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDÀ

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES

Partit Obrer d'Unificació Marxista

Joventut Comunista Ibèrica

A la classe treballadora:

Fa temps que el P.O.U.M. ve essent objecte d'una campanya difamatòria per part d'uns partits que diuen professar les idees de Marx i Lenin. Hem anomenat al Partit Comunista Espanyol i al Partit Socialista Unificat de Catalunya, ambdós adherits a la III Internacional.

Les escomeses que ens adrecen les organitzacions adherides a la Internacional esmentada, no són, per a nosaltres, cosa nova. Des de la mort de Lenin, el paper aglutinant de la Central comunista ha estat substituït per una actuació pràcticament disolvent. Els anhels d'unitat del proletariat revolucionari, s'han vist terriblement crebantats per la teoria de «socialfeixisme», «anarcofeixisme», «renegats del comunisme», «trotskisme terrorista» i altres nicieses per l'estil. Remarqueu, a propòsit, que Thaelman, dirigent del partit comunista alemany, va declarar en un discurs en el XI Plenum del Comitè Executiu de la Internacional Comunista (1931), que en la lluita contra la socialdemocràcia alemanya havien a vegades arribat a oblidar l'existència de la burgesia i del capitalisme. Avui, però, Thaelman es troba al camp de concentració de Moabit, víctima d'una política tan desastrosa que, junt amb la covardia de la socialdemocràcia, féu possible l'arribada de Hitler al poder.

Abans de la constitució del P.O.U.M., els militants de Bloc Obrer i Camperol ja érem titllats de «renegats», de «traïdors»; sinó que aleshores estàvem—segons els comunistes stalinians—al servei de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Quantes vegades no digueren que Maurin era l'agent de Macià i que per això cobrava de la Generalitat un sou excel·lent? Avui, però, que ells estan de veritat al servei de la burgesia republicano-democràtica, al P.O.U.M. el converteixen, per art birli-birloqui, en agent del feixisme de Hitler i Mussolini. Una imbecilitat d'aquest calibre si no fes riure faria indignar.

El sentit d'una campanya

La campanya difamatòria, no obstant, ha pres un caràcter violentíssim en aquestes darreres setmanes. La fúria rabiosa que entela el cervell dels empleats de Stalin, fins a incitar l'assassinat contra nosaltres (vegeu *Treball*, *Mundo Obrero*, *Las Noticias*) coincideix amb tres fets que tenen una importància extraordinària en el pla nacional i internacional:

a) Conferència de les Joventuts Socialistes Unificades (adherides a la Internacional Jovenívola Comunista) celebrada a València, en la qual es declarà liquidat el marxisme revolucionari per tal de fer el front nacional de la joventut amb els joves catòlics i els «joves que senten més simpatia pels feixistes que per a nosaltres» (Santiago Carrillo).

b) Procés de Moscú contra els vells companys de Lenin, a conseqüència del qual es matarà, entre altres, a Muràlov, l'insigne revolucionari que al front de les forces obreres prengué Moscú el febrer de 1917, a l'enderrocar l'imperi tsarista, i a l'obtubre del mateix any, quan la insurrecció bolxevic.

c) Inactivitat enervant a que es troben sotmeses les milícies revolucionàries catalanes al front d'Aragó.

Sortosament, per a evitar tanta vergonya, hi ha un partit (el P.O.U.M.) i una Joventut comunista (la J.C.I.) que mantenen enarborada ben alta la bandera roja del marxisme revolucionari, que es redrecen indignats contra la supressió física dels vells camarades de Lenin, perpetrada amb totes les

aggravants per la burocràcia stalinista i que estan sentinella alerta per a tallar en sec qualsevol intent de desprestigi de les milícies revolucionàries catalanes del front d'Aragó. Subratllem amb íntima satisfacció, quant a aquest darrer extrem, l'actitut enèrgica i decidida dels camarades de la C. N. T. i de la F. A. I. i de les Joventuts Llibertàries.

En conjunt, tot convergeix a perfilar el pla d'extrangulament de la revolució ibèrica i consegüent consolidació del sistema capitalista en règim de democràcia parlamentària... fins que la puntada de peu d'un Hitler mal nascut i ben conreat acabés per a anys i anys amb les conquestes de la classe obrera.

I és per tal de desfigurar aquesta veritat meridiana que el P. S. U. a Catalunya i el partit comunista a Espanya, han desencadenat contra el P. O. U. M. la campanya de difamació més iníqua que registra la història del moviment obrer.

Les calúmnies més monstruoses, les acusacions més infames i els dicteris més inimaginables contra el P. O. U. M. omplenen dia rera dia els fulls d'escàndol de «Treball», «Mundo Obrero», i la resta de la premsa del comunisme oficial.

La direcció postissa de la U. G. T.

D'ençà que el diari «Las Noticias» és portantveu de la U. G. T., hem presenciat, astorats, com ha passat a engrosir el cor de filisteus que instiga l'assassinat contra els militants responsables del nostre partit. La U. G. T. de Catalunya, té a la direcció uns buròcrates que s'hi han enginjolat sense permís dels Sindicats. I el greu del cas és que aquests buròcrates no estan al servei de la massa sindical ugetista, sinó que són uns empleats de Stalin, al qual serveixen contra tot i tothom. Altrament, ¿amb quin dret s'embruten en la campanya, mancada de tot honor, contra el P. O. U. M., la gairabé totalitat de militants del qual estan, en tant que treballadors, en els Sindicats de la U. G. T., i quan moltes juntes d'aquests sindicats estan integrades, en tot o en part, per comunistes del nostre partit?

El tret per la culata

Tanmateix, la fòbia anti-P.O.U.M. del comunisme oficial a Espanya i del psuquisme a Catalunya, ha estat practicada amb un esquematisme de laboratori tan mal dissimulat, que els obrers comencen ja a sentir-se fastiguejats de tanta imbecilitat. Són en bon nombre els que ens han dit, més d'una vegada, que mai no havien sentit tanta simpatia pel P. O. U. M. com ara que, plantant cara a escrives i fariseus, segueix la seva ruta per la victòria de la revolució socialista.

Els nostres rengles-diem-ho de passada-estan més compactes que mai. Ni una sola baixa entre els vells militants. Dotzenes d'altres d'obriers, ni un dels quals havia pertangut, abans del 19 de juliol, a organitzacions reaccionàries. SEIXANTA joves comunistes gironins lluitant al front d'Ossa per les consignes revolucionàries del P. O. U. M. mentre els joves «socialistes» organitzen esplèndids balls. Més de DOS CENTS milicians del P. O. U. M. de Girona al front de guerra de les terres pardes d'Aragó.

Si algun dia al senyor Antónov Ovseenko li vénen ganes de conèixer als introductors del comunisme a Girona, als organitzadors de les primeres cèl·lules comunistes, (no pas el

(Segueix a la pàg. 2)

«La guerra estalla mañana»

Vet ací el títol del drama polític del nostre Julià Gorkin.

En aquests tràgics moments, amb l'amenaça d'una nova guerra mundial, — ens diu l'autor en el prefaci — la lectura i representació de la obra potser no siguin del tot inútils.

El drama evoca les jornades revolucionàries de l'any 19 a Alemanya.

La matança del 14, les visions apocalíptiques de la gran guerra; la consciència d'haver sacrificat en holocauste de l'ambició dels poderosos, la vida de tants fills del treball, donà com a resultat immediat una forta reacció contra la guerra i contra llurs forjadors. La massa humana que seguia a Liebenecht i R. Luxemburgo enarborava la bandera de la revolució sota la consigna d'acabar amb la guerra imperialista.

Era suficient per fer-se mereixedors de la sanguinària represió d'un cabdill reformista que, claudicant vergonyosament dels postulats obreristes, donava el braç a la reacció.

La Revolució fou ofegada per l'Exèrcit, el més ferm puntal del capitalisme. No fou possible llavors eliminar les causes de tota conflagració.

La reacció triomfant indicava prou clar que tornaria a provocar una altra carnisseria, així que els interessos financers del capitalisme, l'exigissin.

«La guerra estalla mañana» és la probable guerra que tots presentim. Alemanya, l'Alemanya d'Hitler, successora de Noske, la demana a crits. Potser restin a la pàtria de Liebenecht consciències turmentades pel delictes de no haver-se decidit a remuntar la corrent reaccionària. D'haver fomentat la revolució enfront de les baranetes oficials. D'haver mantingut el noble gest dels dos herois caiguts. Qui sap si Alemanya fóra com avui, tan odiada i maledida...

I portant l'experiència al nostre país, podem induir la necessitat absoluta de guanyar la revolució si volem acabar per a sempre amb les guerres. Ni vacil·lacions, avui, ni consciències turmentadores, demà.

Als nostres que puguin sorgir, eliminem-los de bell antuvi.

ESPURNES

Front de la Joventut treballadora

La Joventut Comunista Ibèrica s'ha pronunciat repetidament per la formació del Front de la Joventut Treballadora.

La nostra joventut, vanguardia sempre de la Revolució i de la lluita contra el feixisme, no vol ni pot figurar en un front de joventuts on càpiga tothom. No. La nostra J. C. I. mai no voldrà confondre's en un front de joventuts en els quals hi tinguin un lloc, els joves catòlics i els joves feixistes que encara existeixen a la nostra rera-guarda.

Les paraules pronunciades per Santiago Carrillo a la Conferència de Joventuts recentment celebrada a València, constitueixen una traïció al moviment alliberador de la classe treballadora espanyola.

Les joventuts llibertàries ja han fixat llur posició en el sentit de repudiar tot contacte amb els joves de la burgesia vaticanista i en detriment de les conquestes revolucionàries que a costa de tants sacrificis ha aconseguit el proletari en armes.

És més que lògic que un jove llibertari no vulgui figurar en cap aliança juvenil, on tingui per company i combatent, a un jove catòlic, i molt menys, si considerem la mena de joves catòlics i feixistes que han abundat, malauradament, a casa nostra. I també és naturalíssim que a un jove autènticament comunista — com són tots els que figuren a la J. C. I. — li repugni aquest contacte amb l'enemic interior.

Carrillo ho ha fet massa fort, ha anat massa enllà. Millor dit: la reculada sistemàtica iniciada dos mesos després del 19 de juliol, ha agafat unes proporcions desorbitades, amb les quals no pot estar conforme cap obrer revolucionari.

Aquest front no prosperarà a Catalunya. No plasmarà ací, perquè a més de les Joventuts Llibertàries, existeix la nostra gloriosa Joventut Comunista Ibèrica.

Front de la Joventut. No.

Front de la Joventut Treballadora. Sí.

PUIGCÚVOL

(Ve de la pàgina 4)

ren els dos aparells esmentats, als quals donaven escorta nou aparells "Fiat". Tots els caces anaven pilotats per italians. Ignoro la nacionalitat dels que conduïen els avions de bombardeig.

El caça que pilotava es quedà molt enrera. Quan gairebé havia aconseguit d'unir-se a la resta dels aparells es trobà amb una gran massa de núvols, i aleshores perdé el comandament, i observà que l'avió descendia. Com que no portava ben lligat el paracaigudes no es decidí a llançar-se amb ell i aterrà en un vall sense saber on es trobava. També referí que els alemanys no volen parlar amb els italians i amb els espanyols".

direcció contrària, produint-se fractura de la clavícula esquerra i contusió a la regió malar del mateix costat.

Tots dos ferits han estat atesos al Dispensari Municipal pel facultatiu de guàrdia.

Aquesta tarda el company comissari de la Generalitat Jordi Frigola s'ha traslladat a Barcelona per tal de resoldre assumptes relacionats amb el seu càrrec.

Han estat foragitats per la guàrdia urbana dues caravanes de gitans del solar de l'Estació d'Olot.

S'han recollit dues clauetes trobades a les Peixeteries i una lletra amb la direcció de Joan Moreno, Ola, Front d'Oscà, delegado polític del 15'5, 1.ª Bateria, que es lliurarà a qui acrediti li pertany.

Espectacles

Madrid tumba del facismo

TEATRE ALBÉNIZ

Bonic documental el presentat per C. N. T. - F. A. I. al local Albéniz ahir nit. La cinta plasma meha estat sotmesa Madrid i pinta la ravellosament la destrucció a què veritat de la lluita defensiva dels ciutadans davant l'ímpetu arrollador dels facciosos en el seu intent — illús — d'entrar a la capital.

Totes les escenes són d'una realitat corprenedora. La cinta fa viure a l'espectador, allunyat a cents de quilòmetres de la línia de foc, uns moments d'emoció, que es converteix en odi implacable contra els que dient-se salvadors d'Espanya no regategen vides ni edificis per a destruir-la.

Aquesta pel·lícula que es projectarà tota la setmana als nostres locals, creiem que serà seguida amb interès pels cineïstes de Girona. EL DEBER

Pel·lícula espanyola, que com totes elles no arriba encara a situar-se a l'alçada de la producció estrangera.

L'abús d'element procedents del teatre que han fet les cases productores espanyoles fa que la cinta es faci pesada. El treball dels artistes, és lent, parsimoniós.

El tema és el tant gastat pels di-

rectors espanyols que no saben fer una pel·lícula sense explotar els sentiments emocionants del públic. Uns amors desgraciats, en fi, sempre la mateixa comèdia.

Ah! una cosa. Trobarem a falltar les quasi imprescindibles *Hermanas*.

ASI AMA LA MUJER

Joan Crawford ens agrada en aquesta pel·lícula. S'ha de tenir en compte, però que aquesta cinta té argument, cosa no gaire corrent en la mundana Crawford.

El treball dels artistes és excel·lent. No sabem si fou pel regust de desillusió que ens deixà la que se presentava com a complement, el cas és que trobarem "Así ama la mujer" deliciosa.

Edward Arnold es destaca en el seu paper de milionari, sempre torrat.

En resum: una pel·lícula de la Metro que es fa aplaudir.

SALA BAKUNIN

Avui nit. — "Una chica insoportable" — "El hombre sin rostro" per Rod La Roche i el reportatge "Madrid, tumba del fascismo".

J. del Megafon.

Sabotatge contra la premsa del POUM

L'ofensiva contra el nostre Partit i llurs mitjans d'expressió va prenent un caire intolerable.

Agents de la contrarrevolució emboscats als centres oficials — en aquest cas Correus — utilitzen els seus càrrecs per a sabotejar iniquament la nostra premsa.

Molts corresponsals de L'ESPURNA deixen de rebre el paquet del diari, i això passa molt sovint. Avui mateix hem trobat tota la bústia de la Redacció plena de diaris retornats i amb la faixa o direcció inutilitzada.

La nostra queixa és que no aguantarem amb innocència pacífica aquestes provocacions.

A tots els companys components de les cèl·lules de correus i ambulàncies els hi recomanem una estreta vigilància.

Als camarades dels pobles, que indaguin sempre que no arribi el paquet.

I quan es descobreixi algun agent provocador, obreu en conseqüència.

BARCELONA

Comunicat de la Conselleria de Defensa

El de la nit

Circumscripció Nord. — S'ha

presentat un evadit del camp facciós.

Circumscripció Sud Ebre. — L'aviació enemiga ha volat sobre les nostres posicions de la carretera d'Azaila, sense conseqüències.

S'han presentat a les nostres línies diversos evadits procedents de Belchite i de Villanueva del Huerva.

Res de nou a la resta del front.

Ahir estigué unes hores fondejat fora el port el «Nelson», vaixell almirall de l'esquadra anglesa

Barcelona, 3. — Ahir als voltants de dos quarts de deu del matí fondejà a una milla cap a llevant de la boca del port el vaixell anglès "Nelson" i restà a l'esmentada situació fins que marxà, sense entrar al port de Barcelona.

A mig matí pujaren a bord del "Nelson" dos representants de les

NOTICIARI

La lluita a la reraguarda

Prenent per norma el que ja és una tradició en el si de l'Empresa Collectivitzada DALMAU CARLES PLA, d'aquesta ciutat, l'Interventor de la Generalitat en el Consell d'Empresa ha lliurat a Ràdio Girona les quantitats recaptades entre la Direcció i el personal de l'esmentada Empresa, corresponents al 5 % de sous que destinen a engrossir la subscripció oberta a profit de "PRO INFANCIA OBRERA".

Setmana 28/12 a 2/1. — 211'30 pessetes.

Setmana 4 al 9 gener. — 207'80 pessetes.

Setmana 11 al 16 gener. — 213 pessetes.

Setmana 18 al 23 gener. — 213'35 pessetes.

Setmana 25 al 30 gener. — 213'15 pessetes.

Sous mensuals de gener. 278'45 pessetes.

Total pessetes 1,337'05

A més a més, lliurà als tallers de confecció de l'Escola Normal, catorze gerses de llana pels lluitadors del front, confeccionats a la nostra Secció d'Encuadernació.

Passats els moments més difícils, els Bancs i Caixes d'Estalvi s'encaminen cap a la normalitat mitjançant l'obertura de comptes i llibretes «lliures».

Accident

Aquest matí a l'encreuament de la carretera de Sils un cotxe conduït per Anton Ametller Montaner de 25 anys, domiciliat a Blanes ha topat amb un carro de Massanet produint-se unes petites ferides incises al dors de la mà esquerra i costat esquerra del nas i contusions el dit Antoni.

Una altra topada

Al terme municipal de Campdurà el ciutadà Gregori Mir Boada que anava muntat en bicicleta ha topat amb un camió que venia en

J. C. I.

P. O. U. M.

Avui, dimecres dia 3, el destacat militant de la J. C. I. company

BELTRAN

donarà a la Joventut Comunista Ibèrica local, una interessant conferència parlant sobre el què fou i el què s'acordà a la Magna Assemblea de la J. C. I. de tot Espanya, celebrada a Barcelona.

Pel seu vital interès, no hi manqueu; Compliu amb el vostre deure de bons comunistes fent acte de presència.

Secretariat d'Organització

Recorda als afiliats que tenen l'obligació de recollir el carnet definitiu en el curs d'aquest mes. S'han de portar dues fotografies.

El Secretari d'organització, Joan Soler.

Departament de Guerra

Divisió LENIN

Columna del P. O. U. M.

Per a completar els quadres de la Divisió «LENIN» en els fronts d'Alcubierre i Tierz, es precisen voluntaris.

Per inscripcions a la caserna Lenin d'aquesta ciutat.

COLUMNA «J. C. I.»

Haguent sortit cap al front els tres primers batallons de la columna «JOVENTUT COMUNISTA» i organitzant-se el quart, s'allisten voluntaris a la Caserna Lenin.

Joves revolucionaris ! Ingresseu-hi !

Servei d'Enllaç al Front

El propinent dissabte sortirà cap a Tierz, Molino de Luna i Bellesfar, el camió quinzenal organitzat pel Socors Roig del POUM.

S'admeten encarrecs i paquets fins l'esmentat dia a les 6 de la tarda, a la caserna Lenin.

El Delegat responsable, Lluis Coromines.

Departament de Guerra

S'avisava als milicians enrolats a qualsevol columna del P. O. U. M. que actualment es troben en permís i als familiars dels que estan al front que mitjançant un document que acrediti la seva permanència en el mateix passin a cobrar els subsidis corresponents al mes de Desembre i primera quinzena del Gener a les oficines d'aquest Departament situades a la Caserna Lenin d'aquesta localitat.

El Delegat responsable Lluis Coromines

Secció Femenina P. O. U. M.

Es recorda a totes les companyes, que passin per les oficines del Secretariat Femení del POUM, de 6 a 8 del vespre, tots els dies per tal de recollir el carnet i presentar la fotografia.

Secretariat Administratiu

Es notifica als afiliats, que els rebuts del mes en curs s'han de recollir a aquest Secretariat i que els atrassats seran portats a domicili.

El Secretari Administratiu

P. O. U. M. J. C. I.

Assabentem a tots els camarades del partit i de la joventut, que en el successiu, a la biblioteca instal·lada al nostre estatge social, hi trobaran tota la premsa diària de Barcelona, setmanaris, revistes i publicacions revolucionàries de tots els matissos.

nostres autoritats, els quals saludaren l'almirall anglès i es posaren a la seva disposició, al mateix temps que li preguntaven si tenia intenció a baixar a terra, tota vegada que en aquest cas li serien fets els corresponents honors per una companyia de carrabiners.

Segons les nostres notícies, l'almirall anglès manifestà que com sia que tenia la intenció de deturar-se molt poques hores, no es mouria del vaixell, on dinaria en companyia del cònsol anglès a la nostra ciutat.

Efectivament, al migdia sortiren fora port i pujaren a bord del *Nelson*, el cònsol general d'Anglaterra i deu persones més del consolat i de la colònia anglesa, els quals dinaren a bord i retornaren a terra a mitja tarda.

El "Nelson" es féu a la mar als voltants de les sis de la tarda i marxà amb rumb desconegut.

Durant tot el matí hom pogué notar gran animació al port, on acudiren gran nombre de curiosos que davant l'anunci de la possible arribada del vaixell almirall de l'esquadra anglesa tenien interès a veure'l, suposant que aquest vaixell entraria a nostre port.

ASSEMBLEES!!

Els reformistes expulsats del Sindicat de Dibuxants

El dissabte passat celebrà a Bar-

celona el Sindicat de Dibuxants Professionals (U. G. T) una reunió. En el transcurs de la mateixa, i això demostra l'agitació de l'assemblea, s'arribà per dues vegades a les mans. Després d'una votació, els oportunistes del P. S. U. C. veient-se derrotats optaren per a retirar-se, insultant a l'assemblea i nomenant trotskistes a Hélius Gómez, que presidia. Els expulsats, per una aclaparadora majoria, 160 vots contra 30, foren Allorza, Viader, Tona i Martí Bas, aquest darrer, dibuxant de "Treball".

Segurament aquestes expulsions no seran les darreres, ja que hi ha ganes d'acabar amb aquests elements reformistes.

Comunicat del front d'Aragó

El d'aquest matí

Circumscripció Nord. — A darrera hora de la tarda d'ahir l'artilleria enemiga del 75 canonejà les nostres avançades del sector de Robles, sense conseqüències.

Circumscripció Centre. — Les patrulles d'exploració lleials han hostilitzat amb foc de metralladora i fusell uns camions enemics que passaven per Perdiguera.

A la resta dels fronts sense novetat.

ESTRANGER

El govern holandès demana responsabilitats a Hitler

Amsterdam (4 tarda). — El govern holandès ha enviat al seu representant holandès a Berlín una nota demanant a Hitler unes aclaracions del que digué sobre la neutralitat holandesa en el seu discurs del dia 30.

La vaga de Michigan

Flyn, (Michigan) (4 tarda). — Els vaguistes que ocupen les fàbriques "Chevrolet" han anunciat que enlloc de la vaga de braços caiguts farien ara la de la fam. Els policies han arribat amb vuit camions carregats de metralladores per a impedir que els companys dels vaguistes portin queviures als obrers.

Aeroports i ports per a dirigitables a Alemanya

París, (4 tarda). — L'Oeuvre publica avui una notícia producte de Madame Talbois en la que diu que els alemanys han inaugurat recentment uns aeroports amb hangars grandiosos destinats a aparells de gran potència.

A més a més diu que a Munich s'han construït dos grans pilons que es suposa seran per a dirigibles.

La reina Cristina es diverteix

Londres (4 tarda). — Anit passada la reina d'Anglaterra ha assistit, per primera vegada després de la mort del seu espòs Jordi V, a una funció de cinema. La cinta que es projectava era de l'Elisabeth Bergner. Acabada la sessió la reina ha sentit vius desitjos de conèixer la protagonista. La Bergner és una jueva que hagué de fugir del terror feixista d'Alemanya.

A prec de França la S. de N. ha convocat una conferència del desarmament

Ginebra, 2. — El Consell de la Societat de Nacions, reunit la setmana passada, accedí a la petició del govern francès de convocar una Conferència del desarmament.

La data de la reunió de l'esmentada conferència ha estat fixada per al dia 6 de maig vinent.

Als cercles oficinosos s'anunciava que el Govern de Londres tenia la intenció de demanar immediatament algunes aclaracions a Hitler sobre diversos passatges del discurs pronunciat davant el Reichstag reunit a l'Opera Xiroll.

El que més preocupa Anglaterra són les intencions del canceller en matèria de desarmament.

S'han picat els dits!

Reproduïm del document de la F.N.E.C.:

«L'Espurna» acaba demanant els centres docents per als obrers, cosa que no té gens de revolucionària, puix la revolució és igualtat i al demanar els centres per als obrers ja fem diferències.»

Que demanar els centres docents per als obrers no és una consigna revolucionària!

Us convenceu, treballadors de Girona, quina mena de genteta es belluga en determinats sindicats?

MADRID

València

Un article de Marcel·lí Domingo

València. — Marcellí Domingo ha publicat un article referent a la seva tasca realitzada a Amèrica.

Comunicat de Guerra

Madrid, 3. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra.

Front del Centre. — A la nostra posició d'El Escorial, s'han presentat tres soldats fugitius del camp facciós.

Aranjuez. — A Sessenya, lleuger tiroteig de fusell, morter i metralladora, per ambdues parts.

A Algodor, l'enemic fou rebut-

jat en un lleuger tiroteig de fusell, morter i metralladora, per ambdues parts.

A Algodor, l'enemic fou rebutjat en un lleuger atac; se li ocasionaren baixes vistes.

A Cienpuecos s'ha presentat un soldat fugitiu de Valderrobles.

Guadalajara. — Al sector de la Toba, canoneig enemic; fou replicat per la nostra artilleria, i se li ocasionaren baixes vistes.

A Madrid, l'enemic ha desplegat poca activitat durant el dia d'avui. La seva artilleria ha batut amb poca intensitat Vallecas i les nostres posicions del sector de Puerta de Hierro. La nostra, ha actuat enèrgicament contraatacant l'enemic i canonejant les posicions contràries de Basureros.

Sense novetat als altres fronts.

Donem a cada cosa el seu nom Parla el filòsof d'espardenya

Interessadament o inconscient hi ha gent que vol anomenar guerra d'independència nacional la lluita del front.

Jo veig que són gent de les mateixes nacionalitats que lluiten front a front; els uns mercenaris sota la bota feixista en defensa del capitalisme; els altres, voluntaris, organitzats i conscients pel triomf de la Revolució Social.

Això no és una guerra d'independència nacional. És una guerra civil ampliada; és la Revolució internacional localitzada, ara, a Espanya; és la gran lluita social que comença: **Es la lluita darrera ES LA INTERNACIONAL.**

(Ve de la pàgina 1)
mes d'agost passat, sinó en plena dictadura primorriverista, quan dir-se comunista equivalia a firmar en blanc l'empresonament, l'exili o la pena de mort) no li quedarà altre remei que fer una visita al P. O. U. M.

Contra l'objectiu real de la campanya

La campanya difamatòria a què venim al·ludint, té un objectiu figurat i un objectiu real. Es sobre aquesta duplicitat mal dissimulada que nosaltres volem cridar l'atenció dels obrers i dels camperols d'aquestes comarques. S'intenta crear una atmòsfera favorable per a liquidar la revolució social. El consubstancial republicano-comunista malda per a afiançar el règim capitalista, i per tal de fer passar aquesta mercaderia tarada la pinta amb les colorines de la democràcia parlamentària «especial». Contra aquesta maniobra antirrevolucionària, e nostre partit, el P. O. U. M. és redreça i diu:

Camarades obrers! Companys camperols! La burgesia, les classes privilegiades, han utilitzat aprofitadament la democràcia quan aquesta els ha servit d'instrument per a dominar el món i conservar llurs privilegis. I en el moment en que la democràcia els ha resultat insuficient per a impedir el triomf del proletariat, han implantat règims de força, la dictadura feixista, si abans el proletariat no ha sabut fer triomfar la seva revolució. Defensar la democràcia burgesa és, en definitiva, fer la defensa de les condicions favorables per al triomf del feixisme.

Camarades obrers! Companys camperols! La guerra és una forma de la política. Quan les cancelleries pleguen de xerrar parlen els canons i les metralladores. La guerra que avui sostenim contra el feixisme és una fase — la més violenta — de la lluita política secular del proletariat contra el capitalisme. No és una guerra «contra l'invasor estranger i per la llibertat de la pàtria. Al costat dels nostres milicians també hi ha camarades d'altres països. Als soldats de Franco també els diuen que lluiten per la "pàtria". Els proletaris no en tenim de pàtria.» És una guerra de classes, una guerra revolucionària la guerra d'un món nou contra el món podrit del capitalisme que no es resigna a desaparèixer. És la guerra de la classe treballadora en armes contra el feixisme nacional i internacional. Heus ací perquè fent la revolució a la reraguarda farem triomfar la guerra al front.

Camarades obrers! Companys camperols! Democràcia burgesa hi havia a Alemanya, a Àustria, a Itàlia i ara hi plana la barbàrie feixista. Si el partit bolxevic a Rússia, l'any 1917, en lloc de prendre el poder i posar un govern obrer i camperol, hagués deixat fer al govern demòcrata de Kerenski, avui no hi hauria socialisme; hi hauria feixisme. República democràtica hem tingut a Espanya i no ha sabut impedir l'agressió feixista.

Camarades obrers! Companys camperols! El P. O. U. M. i la J. C. I. us reclamen per a lluitar per la revolució contra el feixisme mundial. Si sou marxistes, si sou comunistes, ingresseu als nostres rengles. Us hi reservem un lloc i un fusell. Ningú no ens farà abdicar de la nostra fe en la classe treballadora. Ningú no ens farà fer un pas enrera en la defensa de la causa de l'emancipació proletària. Amb insults o sense, amb persecucions o sense, amb assassinats o sense, la nostra vida pertany per complet a la causa de la revolució socialista.

Visca la Joventut Comunista Ibèrica!

Visca el Partit Obrer d'Unificació Marxista!

Visca el proletariat de tot el món!

Pel P. O. U. M. **El Comité Local.**

Per la J. C. I. **El Comité Local.**

Girona, febrer del 1937.

POUM

JCI

el dissabte, dia 6, a les set de la vetlla, començarà el

CURSET DE CONVERSES MARXISTES organitzat per la J. C. I.

tema: «El bolxevisme, el reformisme i la Revolució espanyola».

conferenciant: Miquel Martí.

Saló de la Biblioteca Municipal

Company, per la teva formació classista, no hi manquis.

La unitat sindical no ha d'esser una frase més

El nostre partit ha estat sempre un veritable paladí de la unitat sindical. En tesis de Congressos, en resolucions del Comitè Central, des de tota la nostra premsa i des de la tribuna hem propugnat, per tal com respon a una necessitat històrica de la classe treballadora, la fusió de les dues grans centrals sindicals: C. N. T. i U. G. T.

Els sindicats autònoms de Catalunya influenciats pel P. O. U. M., s'agruparen, a principis del 1936, en una federació obrera d'unitat sindical amb la finalitat principalíssima de coordinar els esforços dispersos d'una bona munió de sindicats que a Catalunya es mantenen al marge de la C. N. T. i de la U. G. T. i, d'aquesta manera, poder-los orientar per la ruta de la unió de totes les forces sindicals en una única central. Més tard, els sindicats autònoms s'incorporaven impulsats pel nostre partit, a la U. G. T.

Recentment, la Federació Local de Sindicats Únics de Barcelona ha fet pública una nota invitant a la Federació Local de la U. G. T. a obrir el període de negociacions mitjançant les quals pugui ésser feta la refosa de tots els sindicats en una gran central única. La U. G. T. ha contestat acceptant, en principi, la proposta de la C. N. T. Magníficament; aquest és el bon camí. Per quines raons, els treballadors, en tant que treballadors, han d'estar dividits sindicalment? Els sindicats no són marxistes, ni àcrates ni republicans. Són organitzacions netament i específica proletàries; per tant, revolucionàries. Cada obrer, al marge del sindicat, milita o pot militar al partit polític que millor interpreti els seus sentiments. Al sindicat, però, ha de dur-li el seu esforç de revolucionari per a coadjuvar a l'obra gegantina de l'edificació de la so-

cietat sense classes, obra reservada per la Història a la capacitat inexhaustible del proletariat.

Però cal que aquest pas transcendental el decideixin els obrers organitzats. Que parlïn les assemblees dels sindicats. La unitat per la cúspide i per la base. Que la cosa no passi d'esser una amable frase dels dirigents. És l'única manera d'assegurar l'èxit.

Ens ha escamat l'ocorregut, fa pocs dies, en una assemblea del sindicat de carrilaires de la U. G.

T., de Girona. Tots els assembleistes, amb una sola excepció, es pronunciaren per la unitat sindical. I l'excepció fou, precisament, el President de la Comissió Executiva de la U. G. T. d'aquesta ciutat i destacat militant del P. S. U. C.

La unitat sindical és indispensable per a guanyar la guerra i fer la revolució. I com que ambdues coses interessin enormement a les masses productores, car s'hi juguen no gens menys que l'esdevenidor, és per això que reclamem que decideixin els que hi tenen un dret indiscutible i inalienable. No ens cansarem de repetir-ho: els sindicats han de celebrar assemblees. Creiem, però, encara que sembli estrany, que haurem d'insistir.

Joan QUER

Declaracions d'un aviador italià presoner dels lleials

"El dissabte darrer caigueren a Andalusia, dins de les nostres línies, cinc pilots italians, els quals tripulaven altres tants aparells de caça de la mateixa nacionalitat.

Un dels esmentats pilots, que és presoner, ha prestat una àmplia declaració, la qual constitueix una nova prova de la ingerència d'Itàlia en la lluita que es manté al territori espanyol, ja que el declarant és aviador militar amb la categoria de sots-oficial i vingué a Espanya, no com a voluntari, sinó destinat forçosament.

El declarant comença dient que estava sorprès i agraïssim del comportament que es tenia amb ell des del mateix moment de caure pres, ja que esperava trobar un tracte diferent, perquè a Sevilla, que és d'on procedeix, sentia atribuir a les forces governamentals fets terribles. Quan acabà el seu aprenentatge de pilot, fou destinat

a l'Escola Militar de Foggia, cosa que ocorregué a darrers del 1934 i actualment continuava prestant servei militar. El 20 de desembre darrer, sortí amb llicència cap a casa seva, amb l'avertència que havia de trobar-se a Spezzia el dia 17 del mateix mes per a embarcar-se, segons li digueren, amb rumb a Abissínia.

De la seva casa, fou directament a Spezzia. Embarcà — diu — en unió d'altres trenta, i tots anaren sota el comandament d'un cap. No sospitàvem que se'ns portés a Espanya, perquè com és obligatori a tots els pilots italians, anar a Colònia, quan el dia 20 ens manifestaren que el 27 embarcaríem a Spezzia cap a Abissínia, ho vàrem trobar molt natural. Fins a arribar a Gibraltar, no sabérem que ens portaven a Sevilla. Navegàvem en un vaixell mercant anomenat "Acicene", pintat de negre, vaixell

espanyol amb nom italià i la marineria meitat espanyola i meitat italiana.

Quan érem davant de la costa africana advertírem que en lloc d'enfilars el canal de Suez, ens duïen vers l'Estret de Gibraltar. Interrogàrem el capità del vaixell i aquest ens va contestar que anàvem cap a Argel, perquè davant del canal de Suez hi havia una tempesta i el vaixell era petit per a sortejar el temporal. Passàrem per davant d'Argel a la nit. A la tarda veiérem un creuer italià que ens va anar escortant. Aleshores ja ens feren saber que veníem a Espanya a combatre a favor de Franco. Ens vàrem indignar i àdhuc protestàrem contra l'engany de què érem víctimes. El cap ens digué que no ens preocupéssim, que si algú de nosaltres, en arribar a Sevilla volia retornar cap a Itàlia, es farien les gestions del cas, però que era preferible no realitzar-les, perquè la lluita a Espanya acabaria aviat i podríem retornar tot seguit a Itàlia.

Manifestà també el presoner, que a Itàlia es sospita que es trametin aquí tropes de l'exèrcit italià, però ningú no té la seguretat d'això, per què es guarda respecte al particular, gran reserva. Com a detall de les precaucions que existeixen allà, s'obliga a lliurar al cap les cartes que dirigeixen a llurs respectives famílies els soldats, no se'ls permet dir el lloc on es troben ni parlar d'altres coses que no si-

gui l'estat de llurs persones. Sap que als rengles de l'exèrcit italià s'ha requerit diverses vegades a allistar-se com a voluntaris per a Espanya, i donen escassíssim resultat aquests requeriments, per la qual cosa s'empra la tramesa forçosa".

Arribà a Sevilla el 6 de gener. Figuraven en l'expedició un cap, quatre oficials, diversos sots-oficials i individus de tropa. A Itàlia, en sortir no els donaren cap diner, però a Sevilla, en arribar-hi els lliuraren a cadascun d'ells mil pesetes. A l'endemà anaren a cercar-los diversos oficials italians que ja eren a Sevilla i els portaren a l'Aeròdrom de Tablada, on estan separats italians, alemanys i espanyols. Les tropes més nombroses són les alemanyes. Quan, per curiositat, els italians s'aproparen a examinar els aparells alemanys, els aviadors d'aquesta nacionalitat els obligaven a allunyar-se.

Com que jo no sentia la causa de Franco — segueix dient el pilot italià — cada matí pretextava dolors i esvaïments, però el 28 de gener, el cap em féu comparèixer davant del metge i aquest dictaminà que no patia cap afecció, i en vista d'això vaig ésser designat per a formar part de l'escorta que havia de donar-se a dos aparells de bombardeig "Savoya", que tenien com a missió llançar queviures a Santa Maria de la Cabeza. Sortí-

(Passa a la pàgina 2)

CARA

"Volíeu una ofensiva, no és veritat, ciutadans Chernov i Tsereteli?—Doncs, no sereu capaços de fer-la, perquè el poble no se'l pot coaccionar, i sense coacció el poble sols empenirà una guerra ofensiva per defensar els grans interessos de la Gran Revolució contra el capital de tots els països, per defensar *Una Revolució* no simplement promesa i proclamada, sinó ja implantada, ja realitzada, una Revolució que tot el món la vegi i la senti".

(Lenin.-«Pravda», núm. 50-19 Maig-1917.

CREU

"La política dels trotskistes, en dir que nosaltres lluitem per la Revolució Social és la política dels invasors, és la política dels feixistes"

(S. Carrillo, en el Price).

Qui no assegura que aquest comerciant del «leninisme» no arribi un dia a processar al propi Lenin, qualificant-lo de trotskista i de feixista, pel greu delict de mantenir una consigna revolucionària.

Fulletó de L'ESPURNA — 3

Que no esclati abans d'hora! (1) La meva inquietud té una explicació. Penso, penso continuament i no puc estar-me de pensar. He viscut durant tant temps al cor de la batussa que la tranquil·litat ni oprimeix, i la meva imaginació, malgrat meu, s'entorna cap a aquest torbellí de devastació i de mort que està per esclatar ben prompte. En sembla sentir els crits de les víctimes que crec que veig, com he vist en altre temps (2) tanta carn, tandra i preciosa masegada i mutilada, tantes d'ànimes violentament arrancades de llurs nobles cossos i llençades a la cara de Déu. Trista condició la hu-

(1) La segona revolta fou per una gran part l'obra d'Ernest Everhard, per més que ell hagi naturalment cooperat amb els agitadors europeus. La detenció i la execució d'Everhard constituïren l'esdeveniment de més relleu de la primavera del 1932. Però ell havia preparat amb tanta minúcia aquest alçament que els seus còmplices pogueren realitzar els seus plans sense massa confusió ni pèrdua de temps. Es després de l'execució d'Everhard que la seva vida es retirà a *Wake Robin Lodge*, petita habitació de les muntanyes de la Sonoma, a Califòrnia.

(2) Al·lusió evident a la primera revolta, la de la Comuna de Xicagó.

mana, que ens veiem obligats a recórrer al carnatge i a la destrucció per a assolir el nostre objectiu, per a portar sobre la terra una pau i un benestar durables.

I a més jo sóc tota sola! Quan no és amb el que té d'esdevenir, somnio amb allò que ha estat, amb allò que ja no és. Somnio amb mon àliga, que agitava l'espai amb les seves ales infadigables i que empenquè el vol cap el seu Sol, el d'ell, envers l'ideal resplendorós de la llibertat humana. Jo no sabia quedar-me creuada de braços esperant el gran esdeveniment que és obra d'ell, malgrat que ell ja no hi sigui per a veure'n la realització. És el treball de les seves mans, la creació del seu esperit (1). Hi ha consagrat els seus més formosos anys, l'hi ha donat la seva vida a tot.

Vet-aquí perquè jo vull consagrar aquests moments d'espera i d'engúnia al record del

(1) Sense esperit de contradir Avis Everhard, cal fer remarcar que Everhard fou simplement un dels caps nombrosos i hàbils que projectaren la segona revolta. Avui amb el recul dels segles, podem afirmar que encara que haigut sobreviscut, el moviment no hauria deixat de fracassar desastrosament.

meu marit. Hi ha raigs de llum que solament jo, en tot el món, puc projectar sobre aquesta personalitat, tan noble que jamai serà posada massa de relleu. Era una ànima immensa. Quan el meu amor es purificava de tot egoisme, em dol sobretot que ja no sigui present per a veure l'aurora que s'acosta. No podem encallar-nos. Ho ha construït. El que ell ha construït prou sòlidament i amb prou garantia de seguretat. Del pit de l'humanitat esterneçada arrancarem el Taló de Ferro maleït! Un cop soni la senyal, d'arreu s'alçaran legions de treballadors, i jamai en la història un fet semblat haurà estat vist. La solidaritat de les masses laborioses és segur, i per primera vegada esclatarà una revolució internacional vasta com tot el món (1).

(1) La segona revolta fou vertaderament internacional. Era un pla massa colossal per a ésser elaborat pel geni d'un home sol. En totes les oligarquies de la terra, els treballadors estaven preparats per a alçar-se a la senyal convinguda. Alemanya, Itàlia, França i tota l'Àustràlia eren països de treballadors. Estats socialistes, decidits a portar llur ajut a la revolució dels altres països. Ho feren amb valentia; i és per això que un cop aixafada la segona

Ja ho veieu, estic obsessionada per aquesta eventualitat, que tant temps que fa que visc dia i nit en tots els seus detalls. No puc separar-ne el record d'aquell que n'era l'ànima. Tothom sap que va treballar ferm i sofert cruelment per la llibertat; però ningú ho sap tan bé com jo que durant aquests vint anys de revolta he compartit la seva vida, he pogut apreciar la seva paciència, el seu esforç incessant, la seva abnegació per a la causa per a la qual va morir fa tot just dos mesos.

Vull provar de contar amb simplicitat de quina manera Ernest Everhard va entrar en la meua vida, com la seva influència va anar creixent en mi fins a fer-me esdevenir part d'ell mateix, i els canvis prodigiosos que ha donat al meu destí; d'aquesta manera el podreu veure amb els meus ulls i podreu conèixer tal com jo mateixa l'he conegut a excepció d'alguns se-

revolució, ells també foren esclafats per l'aliança de les oligarquies i llurs governs socialistes foren reemplaçats per governs oligarques.